

Arrest

nr. 223 156 van 24 juni 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 29 oktober 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 9 augustus 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 april 2019, dag waarop de zitting wordt uitgesteld naar de zitting van 16 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. ORABI, die loco advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. WILLEMS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. Artikel 39/56 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt dat de in artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen worden gebracht "door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling".

Een verzoeker beschikt over dit rechtens vereiste belang bij zijn beroep tot nietigverklaring indien twee voorwaarden vervuld zijn: hij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk,

rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet hem een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook. Het belang waarvan een verzoeker blijk moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en hij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar verzoeker moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging hem een concreet voordeel oplevert (RvS 5 juli 2016, nr. 235.343).

1.2. Het beroep is gericht tegen een bevel om het grondgebied te verlaten van 9 augustus 2018.

Uit de gegevens die door de verwerende partij aan de Raad werden bezorgd, is gebleken dat in hoofde van verzoeker op 11 december 2018 een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten werd afgeleverd op grond van artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet, en dit nadat de verwerende partij diezelfde dag had beschikt op een nieuwe aanvraag die verzoeker op 29 oktober 2018 had ingediend op grond van artikel 9ter van diezelfde wet. Deze beslissingen werden volgens de gegevens in het rechtsplegingsdossier op 5 februari 2019 aan de post aangeboden om aangetekend te worden verzonden aan verzoeker, op het adres dat hij ook in het verzoekschrift heeft opgegeven als zijn verblijfsadres.

1.3. Verzoekers raadsman verzet zich tegen de neerlegging van de voormelde stukken en betwist verder dat verzoeker ervan in kennis werd gesteld. Evenwel moet er op worden gewezen dat zij raken aan het actueel belang bij het beroep. Over de onontvankelijkheid kan de Raad zich zelfs ambtshalve buigen, zodat niet valt in te zien om welke reden deze stukken uit de debatten zouden moeten worden geweerd.

1.4. Het wordt niet betwist dat de beslissing houdende het onontvankelijk verklaren van verzoekers aanvraag van 29 oktober 2018 op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en de beslissing houdende afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten van 11 december 2018 in het rechtsverkeer zijn.

Verzoeker stelt dat hij nog een actueel belang heeft, omdat de beslissingen van 11 december 2018 hem nog niet ter kennis werden gebracht en de beroepstermijn ertegen nog niet is beginnen te lopen. Daaraan wordt toegevoegd dat bij een aangetekend schrijven nooit de garantie kan worden geboden dat de bestemming het stuk ontvangt.

Zoals hierboven reeds werd gesteld, blijkt uit de stukken van het rechtsplegingsdossier dat de aangetekende brief met daarin de beslissingen van 11 december 2018 op 5 februari 2019 aan de post werd overhandigd. Luidens de tweede paragraaf van artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet begint de termijn om een beroep in te dienen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief zoals in casu, te lopen vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst.

Hoewel de behandeling van de zaak ter zitting van 18 april 2018 werd uitgesteld naar de zitting van 16 mei 2018, i.e. meer dan een maand later, om de partijen de gelegenheid te geven hun standpunten aan te tonen, blijft verzoeker op deze laatste zitting bij de bewering dat hij de zending nooit heeft ontvangen. Bij gebrek aan bewijs van het tegendeel, moet er dus worden van uitgegaan dat de beroepstermijn tegen de beslissingen van 11 december 2018 is beginnen te lopen vanaf de derde werkdag volgend op 5 februari 2019 en inmiddels ruimschoots is verstreken zonder dat een beroep werd ingediend. Deze beslissingen zijn dus definitief in het rechtsverkeer. Eén en ander brengt met zich mee dat verzoeker onder meer het voorwerp uitmaakt van een bevel dat recenter is dan hetgene hij thans aanvecht, en dat definitief in het rechtsverkeer is. In die optiek valt niet in te zien welk belang hij nog zou hebben bij de gevraagd vernietiging van het oudere, thans bestreden bevel.

1.5. Samen met de verwerende partij stelt de Raad vast dat het actueel belang bij de gevraagde vernietiging ontbreekt zodat de vordering onontvankelijk is en moet worden verworpen.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig juni tweeduizend negentien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. WIJNANTS